ప్రేమ స్వరూపులారా!

మానవత్వమనగా కేవలము ప్రాకృత చర్యలని భావిస్తుంటారు. ఇది ప్రాకృతమైనదేగాని పారమార్థికము కాదు. సత్యమనగా ఉన్నది ఉన్నట్లు చేసినది చేసినట్లు, చూచినది చూచినట్లు చెప్పటం ప్రాకృతమైన సత్యము. కాని పారమార్థిక సత్యము మరొకటి ఉన్నది. ఇది దేశకాల పరిస్థితులకు అతీతమైనది. ఇది ఒక దేశమునకు, ఒక కాలమునకు, ఒకవ్యక్తికి సంబంధించినది కాదు. ఇది త్రిగుణాతీతమైన సత్యము ఈ సత్యమే ప్రత్యక్షదైవము. సర్వము ఈ సత్యమునుండియే ఆవిర్భవించుచున్నది.

సత్యంబునందుండి సర్వంబు సృష్టించె
సత్యంబునందణగె సర్వసృష్టి
సత్యమహిమలేని స్థలమెద్దా కనుగొన్న
శుద్ధసత్యమిదియె చూడరయ్య.

పంచభూతములు సత్యమునుండియే ఆవిర్భవించినవి. ఇట్టి సత్యమును మనము గుర్తించుకొనలేక కేవలము భౌతికమైన, ప్రాకృతికమైన నిజమును మాత్రమే సత్యముగా భావిస్తున్నాము. భౌతికమైన నిజము కంటికి కనుపించునది, చెవులకు వినిపించునది, మనసునకు అనిపించునది, హృదయమును మరిపించునది మైమరపించునది. ఇది ప్రాకృతమైన నిజము. నిజమనగా మనము చూచుచున్న సమయమందు మాత్రమే స్వరూపము ఉంటుంది. తదుపరి దీని స్వరూపము మార్పు చెందుతుంది.

కానీ పారమార్థిక సత్యము త్రికాలములందు మార్పు చెందక ఉంటుంది. కనుకనే త్రికాల బాధ్యం సత్యం అన్నారు. ఇది సృష్టికే మూలాధారమైనది. సత్యమనగా ఎట్టిది? స+ఇ+యమ్ = సత్యము. స-ప్రాణము. ఇ-అన్నము - యమ్-సూర్యుడు. ప్రతి జీవికి ప్రాణము ప్రధానము. ప్రాణమునకు అన్నము ఆధారము. ప్రపంచమును సస్యశ్యామలము చేసి ఆహారము నందించునది సూర్యుడు. ప్రాణము ఆహారము, సూర్యుని తత్వముతో కూడినదే సత్యము. రాముడు బ్రహ్మ స్వరూపమే. ప్రాణము బ్రహ్మ అన్నము బ్రహ్మ. సూర్యుడు బ్రహ్మ. రెండవ రీతిగా మనము విచారణ చేసినప్పుడు స+త+య=సత్య. దీనిని తిరగ చెప్పినప్పుడు యతస అవుతుంది. య-యమనియమాదులతో, త-తపస్సు ఆచరించినప్పుడు

స-సత్య స్వరూపుడైన భగవంతుడు సాక్షాత్కరిస్తాడు. యమ నియమాదులనగా అంతర్బహిరింద్రియములను అరికట్టుటము, సాధన పరచుకోటం. ఇంద్రియముల నరికట్టి తపస్సు చేయటం. తపస్సనగా ఏమిటి? తలక్రిందను పెట్టి కాళ్లు పైకి పెట్టి రొమ్మను పూనటం కాదు. తపస్సనగా త్రికరణ శుద్ధి. హృదయములో ఆవిర్భవించిన దానిని ఉచ్చరించి, వాక్కుద్వారా ఉచ్చరించిన దానిని హస్తముతో ఆచరించటమే తపస్సు.

దీనినే త్రికరణ శుద్ధి అన్నారు. యమ నియమాదులతో త్రికరణ శుద్ధితో నున్నప్పుడు సత్యము అనే భగవంతుడు సాక్షాత్కరిస్తాడు. కనుకనే సత్యం జ్ఞానం అనంతం బ్రహ్మ. సత్యమే జ్ఞానము జ్ఞానమే అనంతము. అనంతమే బ్రహ్మ. అనంతమైన స్వరూపము ధరించినది బ్రహ్మ. కనుక సత్యమనగా సాక్షాత్తు భగవత్స్వరూపమే. కాని ఈనాటి మానవుడు ప్రాకృతమైన నిజమును సత్యముగా భావించి పారమార్థిక సత్యమును విస్మరించి ఒక విధమైన అజ్ఞాన మార్గములో మునిగి, అంధత్వములో మునిగి ప్రకాశాన్ని చూడలేక పోతున్నాడు. ప్రాకృతమైన నిజము మార్పు చెందుతూ ఉంటుంది.

బ్రహ్మచర్యము, గృహస్థము, వానప్రస్థము, సన్యాసము ఇవి ఆశ్రమ ధర్మాలు. అయితే ఈ నాలుగు ఆశ్రమ ధర్మములలో బ్రహ్మచర్యము, గృహస్థము, వానప్రస్థము, సన్యాసము వీని రూపనామములు మారవచ్చు. ఈ మార్పు చెందేవన్నీ ప్రాకృతమైన నిజము. పారమార్థికమైన నిజము నాల్గింటియందు ఉన్నది ఒకే వ్యక్తి. కాని మార్పులు వేరువేరు. మార్పు చెందేది నిజము. మార్పు చెందనిది సత్యము. మార్పు చెందనిదే మూలాధారము. అదే సత్యము. సత్యం నాస్తి పరో ధర్మః. సత్యమనే పునాదిపైన ప్రాకృత ధర్మములు నిర్మింపబడినవి. గోడలకు ఎన్ని రంగులైనా కొట్టవచ్చును. గోడలకు ఎన్ని అలంకారములైనా చేయవచ్చు. గోడకు ఎన్ని పేర్లైనా పెట్టుకోవచ్చు. కాని పునాదిని మార్చుటకు వీలుకాదు. అదే సత్యము. ఆ సత్యముపైన ఆధారపడినదే ధర్మము. సత్యమును ధరించునదే ధర్మము. సత్యమును వరించునదే ధర్మము. ధర్మాన్ని వరించునది సత్యము. సర్వమునకు మూలాధారమైనది సత్యము. ఇలాంటి సత్య తత్త్వమును ఈనాడు మనం విస్మరిస్తున్నాము. ప్రాచీనమై భవము, ప్రాచీన వేదము యొక్క సంస్కృతి 'సత్యం వద ధర్మం చర.' ఈనాడు మానవులలో సత్యమును ఉచ్చరించే వ్యక్తులు నూటికి ఒక్కరో కోటికి ఒక్కరో కూడా కనిపించటంలేదు. సంవత్సరమునకొక పర్యాయం సత్యనారాయణ వ్రతము చేస్తారు. కాని మిగిలిన సంవత్సరమంతా అసత్యనారాయణ వ్రతములే. ఎప్పుడో జీవితములో ఒకసారి మనం సత్యమును పలుకుతున్నాము. జీవితమంతా అసత్య జీవితమే గడుపు

తున్నాము. ఇది కాదు మానవత్వము. జీవితమంతా సత్యము తోనే గడపటం నిజమైన మానవత్వం.

మానవత్వమనగా ఏమిటి? అజ్ఞానము లేకుండా ప్రవర్తించటమే మానవత్వము. ఈ అజ్ఞానము లేకుండా ప్రవర్తించే మానవుడు సత్యమునే ఆధారము చేసుకోవాలి. అతనికే మానవుడని పేరు. మానవ. మ అనగా అజ్ఞానము. న అనగా లేకుండా, వ అనగా వర్తించటము. మానవుడనగా నిన్నమొన్న పుట్టినవాడు కాదు. మా అనగా కాదు. నవ అనగా కొత్త. కొత్తకాదు మానవుడు. కేవలం ఈ జన్మములో వచ్చినవాడు కాదు మానవుడు. చాలా పురాతనుడు మానవుడు. చాలా సనాతనుడు మానవుడు. నూతనుడు కాదు. ఇలాంటి సత్యస్వరూపము ఈ పదములందే ఇమిడి ఉంది. కనుక మానవుడు సత్యతత్త్వమునకు జీవితము నంకితము చేయాలి. సత్-చిత్-ఆనందము. సత్ ఎప్పుడు పర్మనెంటుగా ఉండేది. చిత్ awareness. ఈ awareness, శాశ్వతం రెండు కూడేటప్పటికి ఆనందము మనకు సహజమే.

ఈనాడు ఆనందమునకు నోచుకోలేక ఆనందమునకు అనేక విధములుగా అన్వేషణ జరుపుతున్నాము. ఆనందము మన స్వరూపమే. కాని మన ఆకారమును గుర్తించుకోలేక ఎక్కడెక్కడో చూస్తున్నాము మన ఆకారమును. తన ఆకారము తాను వెతికే మానవుడు ఎంతటి మూర్ఖుడు చెప్పండి. తనను తాను ఎవరైనా వెతకగలరా? కాదు. ఆనందము కావాలని ప్రపంచములో వెతుకుతున్నాము. ఆనందము కోసము ప్రాకులాడుతున్నాము. పదార్థములో ఆనందము లభిస్తుందని పదార్థమును విచారిస్తున్నాము. వ్యక్తిలో ఆనందము లభిస్తుందని వ్యక్తులను కలుస్తున్నాము. కార్యములో మనకు ఆనందము లభిస్తుందని అన్ని కార్యములలో ప్రవేశిస్తున్నాము. పరాయి వ్యక్తిలో మనకు ఆనందము లేదు. పర పదార్థములలో మనకు ఆనందము లేదు. పర విషయములలో మనకు ఆనందము లేదు. ఆనందము తనయందే తన స్వరూపమై ఉంటున్నది. తన ఆనందములో తాను ఓలలాడుతున్నాడు.

నీటి యందె పుట్టి నీటి యందె పెరిగి
నీటి యందడంగు నీటి బుడగ
నరుడు బుద్బుదంబు నారాయణుడు నీరు
వినుడు భారతీయ వీర సుతుడ!

మనము ఆనందములోనే పుట్టాము. ఆనందమునందే పెరుగుతున్నాము. ఆనందమునందే అంత్య

మైపోతున్నాము. మనము జీవించేది, పెరిగేది, అనుభవించేది ఆనందము అనే సత్యాన్ని గుర్తించు కోలేక పోతున్నాడు మానవుడు. ఇంతటి అజ్ఞాని అయ్యాడు మానవుడు.

ఇదే మాయ

బ్రతుకులన్నియు మాయ
భవ బంధములు మాయ
సంసారమది మాయ చావు మాయ
మాయ బ్రతుకు కింత మాయలో పడనేల?

నీవైనేవే పడుతున్నావు మాయలో. మాయనేను ప్రత్యక్షంగా ఎక్కడా కనిపించదు. మాయలేవేవీ లేదు. లేనటువంటిదే మాయ అని. ఎక్కడుంది మాయ. ఉంటేకదా చెప్పటానికి. తాడును చూచి పాము అని భ్రమిస్తున్నావు. ఈ భ్రమించటం చేత దూరమైపోతున్నావు తాడుకు. టార్చిలైటు వేసినప్పుడే ఇది తాడు అని తెలిసింది. తాడు కదా అని భయము పోయింది. తాడును చేతిలో పట్టుకున్నాడు. పాము అనుకున్నప్పుడు అది తాడే. తాడు అనుకున్నప్పుడు అది తాడే. లైటు వేస్తూనే పాము పోలేదు. తాడు రాలేదు. అప్పుడు ఎప్పుడు ఉన్నది తాడే. అప్పుడు ఇప్పుడు ఆనంద స్వరూపుడవే. అజ్ఞానము చేత ఆనందము పోయినట్లుగా ఉంది. జ్ఞానము వచ్చినప్పుడు ఆనందము అనుభవించినట్లుగా ఉంది. రాకపోకలు లేని దివ్యతత్వమే ఆనందము. సత్యమును గుర్తించినప్పుడు సర్వము గుర్తించినవారమవుతాము.

ఈ సత్యమనగా ఏమిటి? అదే త్రికరణ శుద్ధి. ఏది నీ హృదయములో ఆవిర్భవించిందో దానిని వాక్కులో ఉచ్చరించు. వాక్కులో ఉచ్చరించినదానిని హస్తముతో ఆచరించటము. ఈ మూడింటి ఏకత్వమే సత్యం. సన్నిహిత సంబంధ బాంధవ్యముతో కూడినవి. మూడు దినముల త్రితము చెప్పను ఆత్మనుండి ఆవిర్భవించింది అహం. ఆత్మకు కుమారుడు అహం. అహం నుండి ఆవిర్భవించింది మనస్సు మనసు ఆత్మకు మనుమడు. మనస్సునుండి ఆవిర్భవించినది వాక్కు ఆత్మకు ముని మనుమడు ఆత్మ, అహం, మనస్సు, వాక్కు ఇవన్నీ ఒక కుటుంబమే. హృదయము నుండి వచ్చినదే వాక్కు. వాక్కు నుంచి వచ్చినదే క్రియ. త్రికరణ శుద్ధియే సత్యస్వరూపము. సత్యము అనేది విన్నది కన్నది కాదు సత్యము నా స్వరూపమే. దీని వలన ఈ సత్యమును విస్మరిస్తున్నాము.
(ప్రాకృత విషయములో మీరు విచారించి చూచినప్పుడు)

02079605

విద్యార్థులారా! ఒక్క భార్యను పెండ్లాడిన వ్యక్తి ఎన్నో కష్టములకు గురైపోతుంటాడు సంసారమంటే సుఖము కాదు. కొంచెము సారముంది. అధికమైన ఆనందము కాదు. అల్పమైన ఆనందము. ఒక్క భార్య ఉండినప్పుడే ఆ కుటుంబములో అనేక అలజడులు ప్రారంభమవుతాయి. ఇద్దరు భార్యలు వస్తే మరింత బాధ అధికమవుతుంది. ఇద్దరు భార్యలున్న వ్యక్తి అనేక కష్టములకు గురౌతుంటాడు. ఇద్దరు భార్యలున్న ధ్రువుని తండ్రి అనేక కష్టములకు గురయ్యాడు. మొదటి భార్య కుమారుని ఒడిలో కూర్చోపెట్టుకో కూడదు. రెండవ భార్య కుమారుడే కూర్చోవాలి అని జగడము చేస్తూ వచ్చింది రెండవ భార్య. ఈ బాధ భరించుకోలేక కుమిలి పోయాడు పాపం. ముగ్గురు భార్యలు కలిగిన వ్యక్తి దశరథ మహారాజు. మీకు తెలుసు. ఇతడు కడపటి భార్యకు మాత్రమే లొంగిపోయాడు. మొదటి భార్యకు కుమారుడైన శ్రీమన్నారాయణునే అరణ్యమునకు పంపించాడు. ఇంక పది మంది భార్యలున్న వాని గతి ఏమిటి? ఎవరికి ఉన్నారు? మనస్సుకు పది మంది భార్యలున్నారు. అవే దశేంద్రియములు. దశేంద్రియములకు అధిపతి కనుక దశేంద్రియాధిపతి అని పేరు. ఇంద్రియములను ఎన్ని అవస్థలకు గురిచేస్తున్నాయి మనస్సును. కన్నులనే భార్యలు చెబుతున్నాయి 'నాకు మంచి T.V. తెచ్చిపెట్టండి. మంచి సినిమాకు తీసుకుపోండి' అని. కన్నులు వేధిస్తున్నాయి. నాలుక చాలా బాధపెడుతున్నది. మసాల దోసె, పెరుగు ఇడ్లి తెచ్చిపెట్టండి అని బాధిస్తున్నది. నాకు సుగంధ పుష్పమందించమని నాసిక కోరుతున్నది. ఏమేమో కావాలని ఆశిస్తున్నవి. అందరిని వివిధముగా తృప్తి పరచటానికి వీలవుతుందా. ఒక్క ఇంద్రియమునే తృప్తి పరచటం కష్టముగా ఉంటే దశేంద్రియములను ఏవిధంగా తృప్తి పరచాలి: దశేంద్రియములను తృప్తి పరచలేక మనస్సు ఘోరమైన అవస్థలకు గురౌతున్నది.

అప్పుడే ఈ మనస్సు నాకు ఈ సంసారము వద్దు అని ఇంద్రియములను నిగ్రహించుటకు ప్రయత్నము చేస్తున్నది. ఏవిధంగా చింత పడుతున్నది మనసు

పుట్టుట ఒక చింత భూమి నుండుట చింత
సంసారమొక చింత చావు చింత
బాల్యమంతయు చింత వార్ధక్యమొక చింత
జీవించు టొక చింత చెలిమి చింత

02079606

కష్టములన్నియు చింత కష్టంబు లేక చింత
సంతసమొక చింత వింత చింత

అప్పుడు మనస్సు సర్వేశ్వరుని ప్రార్థిస్తుంది. అంతవరకు సర్వేశ్వరుని చింతించదు. సంకటమొస్తే వేంకటరమణా అని కష్టములు ప్రాప్తించినప్పుడే మనసు దైవాన్ని చింతిస్తూ వస్తుంది. ఎప్పుడు ఈ చింత మనకు వస్తుంది? సత్యమును మరచినప్పుడే చింతలన్నీ వస్తుంటాయి.

సత్యము అనుసరించు సర్వమునందు విజయమును సాధించగలవు. విజయము సత్యమునే వరిస్తుంది. మరొకదానిని వరించదు. భుజబలము, బుద్ధిబలము జనబలము ఏది ఉండినా దానికి ఏమాత్రము లొంగదు. సత్యము దేనికి లొంగదు. సత్యము కూడా విజయమునే వరిస్తుంది. సత్యమును జయించేది జగత్తులో మరొకటి ఏమీ లేదు. సత్యమేవ జయతే. దీనికంటె విజయమును సాధించేది మరొకటి లేదు. ఉన్నది ఒక్కటే అయినా పండితులు అనేక రీతులుగా ప్రకటిస్తూ వస్తున్నారు. సత్యమును అనుసరిస్తే సత్యమేవ జయతే. ఎలాంటి కఠినమైన సమస్యలనైనా సులభంగా సాధిస్తుంది. సత్యము సాధించలేనిది జగత్తులోనే లేదు. దేనినైనా సాధిస్తుంది. భూమిని ఆకాశము చేస్తుంది. ఆకాశమును భూమి చేస్తుంది. కనుక సత్యమునే ఆశ్రయించాలి. సత్యమే దైవము. సత్యమును మనము విస్మరిస్తే జీవితమే లేదు. ఈనాడు ప్రపంచములో సత్యమును విస్మరించటం చేత అనేక దుఃఖములను, అనేక నష్టములకు, అనేక బాధలను గురౌతున్నారు. ఎంతటి అధికారము చేపట్టినా మనకు విజయము చేకూరదు. అధికారములో సత్యమే లేదు. ఎంత చదువులు చదివినా ఈ చదువులలో ఏమాత్రము సత్యము లేదు. కారణం ఏమిటి? ఇవన్నీ ప్రాకృత విద్యలు. ఇవి ప్రాకృత చర్యలు. ఇవన్నీ ప్రవృత్తి లక్షణాలు. సత్యము నివృత్తి మార్గము. సత్యము నివృత్తి తత్త్వము. నిత్యసత్యమైన స్వరూపము. ఇట్టి సత్యమును సాధించినప్పుడే మనము విజయమును సాధించినవారము అవుతాము.

విద్యార్థులారా! ఎలాంటి పరిస్థితులు మనం ఎదుర్కోటానికి వచ్చినా ఎదుర్కొని సత్యములో సాధించటానికి ప్రయత్నించాలి. ఎలాంటి పరిస్థితులందైనా ఇచ్చిన మాటను నిలబెట్టుకోటానికి పూనుకోవాలి. ఒకమారి మాట ఇచ్చామా life ఉన్నంతవరకు సత్యము నిలబెట్టుకోవాలి. వామనుడు వచ్చాడు. దానము అడిగాడు. ఇస్తానని ప్రామిస్ చేశాడు. కానీ తన గురువైన శుక్రా

చార్యుడు ఇవ్వవద్దని బోధించాడు. అప్పుడు బలి చక్రవర్తి చెప్పాడు 'పలికి బొంకుట కంటె పాపమున్నె' మీరు గురువు కావచ్చు నేను ఇచ్చిన మాట తప్పను, మాట ఇచ్చాను ఏమైనా సరే తప్పను! మనము ఇట్టి పవిత్రమైన జీవితము గడపటానికి ప్రయత్నించాలి. ఇంతమందిలో ఏ పది మంది నిల్చినా చాలు. ప్రపంచమును మనం కాపాడవచ్చు. ఎంతమంది మనం సత్యమును కాపాడుకొంటున్నాం. ఎంతమంది మనం ధర్మాన్ని నిలబెట్టుకోగలుగుతున్నాం. వింటున్నాము అనేక ఉపన్యాసములు. చదువుతున్నాము వేలాది గ్రంథములు. చూస్తున్నాం నూర్ల కొలది మహానాయకులను. ఏమిటి నీవు అనుసరిస్తున్నావు. ఏమిటి ఆచరిస్తున్నావు. ఏమిటి నీ అనుభవములోకి తెచ్చుకున్నావు. ఏమీ లేదు. పండితుడు అని పేరు పెట్టుకుంటారు. పండితుడంటే ఏమిటి? వేద శాస్త్ర ఇతిహాసములను పఠించిన వాడా పండితుడు. లేక సర్వశాస్త్ర పారంగుడా పండితుడు. కాదు కాదు. భగవద్గీత అర్థాన్ని ఖండించి పండితాః సమదర్శినః అన్నది. సుఖదుఃఖములందు, పాపపుణ్యములందు, నిందాస్తుతులందు, కష్టనష్టములందు ఒకే మనస్సును కల్గిన వాడు పండితుడు. శీతోష్ణములు ఏమాత్రము పట్టకూడదు - అదీ ఉండాలి. ఇదీ ఉండాలి. ఇవి ప్రకృతి లక్షణములు. ప్రకృతి ధర్మములు. ఎండ లేక చలి ఉండాలంటే చలిని ఎంతకాలమో ఆశించలేవు. తిరిగి ఎండ కావాలని కోరతావు. ఎండ తీవ్రముగా కాస్తుంటే ఎండ భరించలేము. చల్లదనము కావాలని కోరుతున్నాము. ఇది నీ చేతిలో ఉందా! ఇది భగవంతుని అనుగ్రహము. ప్రపంచమునకే ద్వైతమని పేరు. ద్వైతం ఉంటేనే మానవునికి రాణింపు గలుగుతుంది. ఈ రెండు ఉండటంచేత మానవుడు సుఖశాంతులను అనుభవించ గలుగుతున్నాడు. నిరంతరము తీపి తినుటకు ఎవరు ఇష్టపడరు. పది దినములు తీపి తింటే పదకొండవ దినము పికిల్స్ తీసుకోవాల. పికిల్స్ దినము తింటుంటే తీపి కావాలని ఆశ వస్తుంది. సుఖ దుఃఖములు, లాభనష్టములు రెండు ఉంటాయి. అయితే ద్వైతములో ఏకత్వము మనము గుర్తించాలి. సృష్టిలో ద్వైతముంటున్నది కదాయని మనము ద్వైతములో పోకూడదు.

మనస్సు కేవలం గడియారము పెండ్యులమువలె ఆడుతుంది అటు ఇటు. ఇది ఆడేంత వరకు జీవబ్రహ్మదులు, మినిట్ ముల్లు, గంట ముల్లు తిరుగుతూ ఉంటాయి. జీవాత్మ పరమాత్మ తిరుగుతూనే ఉంటాయి. చేరేది ఎప్పుడు. ఎప్పుడు ఈ పెండ్యులము ఆగిపోతే అప్పుడు చేరిపోతాయి. ఈ మనస్సనే పెండ్యులమును ఆపుచేయుటానికి ప్రయత్నించాలి. నీకు ప్రేమ కావాల

020719608

ని కోరుకునేంతవరకు ఈ పెండ్యులం తిరుగుతూనే ఉండాలి. ఏకత్వము గుర్తించిన తరువాత ద్వైతము అక్కర లేదు. Time is God. కాలాయ నమః కాలకాలాయ నమః. అంతా కాలమే. కాలమును కాలుడు మింగుతున్నాడు. కానీ మానవుడు కాలునే మింగుతున్నాడు. అలాంటి వాడే నిజమైన మనిషి. కాలమును మనము వెలువ కూడదు. కాలమును మనం హస్తగతము గావించుకోవాలి. కాలము మనచేతిలో ఉంటున్నది. కాలమే దైవ స్వరూపము. దైవము నీ హృదయమే. దైవము నీ హృదయములో నిల్చి ఉన్నాడు. ఇంత గొప్ప వాడు మానవుడు. భగవంతుని తన స్వాధీనము చేసుకున్నాడు మానవుడు. అలాంటి మానవుని కించిత్ పరచుకోటం సరియైనది కాదు. జంతూనాం నరజన్మ దుర్లభం. నరజన్మ అని కించిత్ పరచుకో కూడదు. నర జన్మను నారాయణునకు అర్పితము చేయాలి. అందు కోసమే వచ్చింది ఈ మానవత్వము. మాధవత్వము పొందే కోసమే వచ్చింది. పశుత్వము నుండి మానవత్వమునకు వచ్చింది. మానవత్వము నుండి దైవత్వమునకు పోవాలి. కానీ దురదృష్టవశాత్తు మానవుడు తిరిగి పశుత్వమునకు దిగజారిపోతున్నాడు. ఈ రివర్సుగేరు మనం use చేయకూడదు. అంతా ముందుకు పోవాలి. ఎక్కడా ఆగకూడదు. ఎక్కడ ఆగాలి? గమ్యము చేరేంతవరకు ఆగకూడదు. అదే మానవుని జీవిత ప్రయాణము. మానవుడు ధర్మక్షేత్ర యాత్రికుడు. ఈ యాత్ర పూర్తి కావాలి. నీ పాత్ర పూర్తి గావించుకోవాలి. అదే మానవుని నిజమైన ఆశయము.

LIFE అంటే ఏమిటి? 4F లు చెప్పాను. F - follow the master. who is your master? your conscience is your master. అదే మొదటిది. 2వ F - Face the devil 3వ F fight to the end. 4వ F - finish the game. అదే జీవిత గమ్యము. life is a game play it. life is a dream realise it. Life is Love enjoy it. life is challange meet it. జీవితము ఇంత అంతరార్థముతో కూడినది. ఇంత రహస్యమైనది. ఇలాంటి రహస్యమైన ఇలాంటి పవిత్రమైన, ఇలాంటి దివ్యమైన, ఇలాంటి భవ్యమైన, ఇలాంటి నవ్యమైన మానవత్వమును కించిత్ పరచుకుంటున్నాము. కారణం ఏమిటి? సత్యమును మరచిపోవటమే. 3/4 th truth is life అన్నారు. కానీ నేను ఒప్పుకోను. పూర్తిగా సత్యమే జీవితము. భగవంతుడు పరిపూర్ణుడు.

పూర్ణమదః పూర్ణమిదం పూర్ణాత్పూర్ణ ముదచ్యతే
పూర్ణస్య పూర్ణ మాదాయ పూర్ణమేవావ శిష్యతే.

అతను పూర్ణమే నీవూ పూర్ణమే. జగత్తు పూర్ణమే. అంతా పూర్ణమే. కాబట్టి సత్యమే పూర్ణము. పూర్ణమే సత్యము.

ఈ సత్యము గుర్తించి సాధ్యమైనంతవరకు మన నోటి నుండి అసత్యము రాకుండా చూచుకోవాలి. ఒకవేళ సత్యము చెబితే ప్రమాదమే లేక ఇక్కట్లు కలిగే పరిస్థితి ఉంటే సత్యము చెప్పవద్దు. అసత్యము చెప్పవద్దు. మౌనము వహించు. ఒకానొక సమయములో ఇంద్రుడు ఒక మహాయోగిని పరీక్షించటానికి ప్రయత్నించాడు. అతను రెండు ప్రతిజ్ఞలు పట్టేడు. పరులను హింసించను. అసత్యమాడను. ఈ రెండింటిని జీవితములో సాధించాలని పట్టుదలతో తపస్సు చేస్తున్నాడు. భగవంతుడు ఒక జింకను ఈ తపస్సు చేసే వాని ముందుగా పోయేటట్లు చేశాడు. ఈ జింక పోవటం చేత యోగి కన్నులు తెరచి చూచాడు. ఆ జింక పొదలోకి పోయింది. వచ్చాడు వేటగాని వేషములో నున్న ఇంద్రుడు. స్వామీజీ! నేను ఒక జింకను తరుముకొని వచ్చాను. మరేమైనా చూచారా!' చూడలేదంటే అసత్యము చూచావంటే ఎక్కడ ఉంది అంటాడు. పొదలో ఉందంటే దానిని హింసిస్తాడు. కాబట్టి ఒక ప్రాణిని హింసించను అనే ప్రతిజ్ఞ తప్పినవాడౌతాడు. చూడలేదంటే అసత్యమాడినవాడౌతాడు. అప్పుడు భగవంతుని ప్రార్థించాడు. ఓ భగవంతుడా! నీ తలంపు నాకందించమన్నాడు. భగవంతుడు ఆ vision అందించాడు. నిర్మల హృదయముతో ప్రార్థించిన వానికి క్షణముల లోపలే జవాబు ఇస్తాడు భగవంతుడు. కేవలం పెదవులతో ప్రార్థన చేసే వారికి ఎన్ని సంవత్సరములైనా జవాబు ఇవ్వడు. హృదయముతో ప్రార్థించే వారికి తక్షణమే resound, reflection వస్తుంది. ముని చెబుతున్నాడు,' ఏది చూచెనో అది పల్కదు, ఏది పల్కునో అది చూడలేదు' ఏమందును భువి' కన్నులు చూచినాయి కాని కన్నులు చెప్పలేవు. నోరు లేదు దానికి. నోరు చెప్పగలదు కాని చూడలేదు. చూడని దానిని ఎట్లా చెబుతుంది. చెప్పలేదు. చూచినది ఒకటి చెప్పేది మరొకటి ఇది అసత్యము' అన్నాడు. ఈ విధముగా తప్పించుకున్నాడు. ఇది సరైన మార్గము. ఈ ప్రాకృతమైన జీవితము గడుపుతున్నారు. ఇలాంటి సంధిగ్ధావస్థయందు ఈ విధముగా తప్పించుకొనుటకు ప్రయత్నించాలి. సత్యము చెప్పి ప్రమాదము తేకూడదు. అసత్యము చెప్పి పాపములో మునగకూడదు. రెండింటికి మధ్యేమార్గము అనుసరించు. ఎందుకనగా ఇది మిథ్యాలోకము. ఈ బాల్యమందు సాధ్యమైనంత వరకు అసత్యమాడకుండా చూచుకోండి. అసత్యమాడే పరిస్థితి వస్తే అసత్యము చెప్పకండి. రెండు లేక మౌనము వహించు.